

Konfirmant for 67 år siden

Det var en stor begivenhet også den gangen å bli konfirmert, du ble på en måte mer voksen når du var ferdig med skolen. Det var heller ikke mange som fikk gå videre på skole, og for min del så bar det rett i fiskebåten, og med det så ble det kun livets skole i syv år før jeg sluttet der og begynte å arbeide på land. Siden jeg kun hadde seks år på folkeskolen, så ble det lite å gå videre i livet med, og derfor ble det slik at samtidig som jeg gikk på arbeid så måtte jeg gå på skole om kveldene. Utenom dette så ble det mange brevkurs. Det var et slit, for i tillegg til arbeidet så hadde jeg startet familie, og da skulle vi også bygge hus til familien.

For meg gikk det greit, og det skyldtes sikkert at jeg hadde et stort pågangsmot.

Når det gjelder konfirmasjonen, så ser jeg tilbake på den med glede. Vi var seks konfirmanter som var fra Mørsvikbotn, og til sammen var vi tredve konfirmanter. Konfirmasjonsskolen var i Nordfold gamle kirke, og de konfirmantene som ikke var fra Nordfold måtte bo hos private, noe som virket helt greit.

Vi var der i tre uker for å få den læring om kristendom som vi trengte, og for meg var det tre trivelige uker. Det var også en båt som kom fra Mørsvikbotn og henta oss for at vi kunne få være hjemme når det var helg. Jeg har fortalt at jeg kun hadde seks år på skolen, så jeg var bare fjorten år og liten av vekst i konfirmasjonen. En gang da båten kom for å hente oss, så var jeg på land sammen med skipperen på båten. Vi traff da en mann som skipperen pratet med, og fortalte at han var der for å hente konfirmantene. Mannen pekte da på meg og sa: "Dette er vel ikke en av konfirmantene?" Jeg forstår at han sa det, jeg var tynn og liten. Min mamma måtte legge puter i dressen for at jeg skulle fylle den sånn høvelig, slik at jeg ikke skulle se ut som den som brukte å stå i åkeren. Jeg husker at det var størrelse 48.

Det var en trivelig tid i Nordfold, og presten var en hyggelig mann, noe som gjorde at vi kunne finne på litt av hvert uten at han sa så mye om det. En gang så var jeg oppe i kirketårnet. Der var det litt mørkt og skummelt uten at det gjorde så mye, og litt spennende var det også, men så gikk jeg plutselig mot kirkeklokka noe som hørt over hele bygda. Nå var det bare å komme seg ned og tilstå for presten. En liten straff måtte jeg få, og det var å gå ut for å plukke spiker rundt kirka, etter noe bygningsarbeid som hadde vært der, mens de andre var inne i kirka og hadde time. Ja, det var vel en straff i seg selv, men kanskje jeg trengte det for det var vel slik at jeg var både høyt og lavt den gang. Kirkeklokka skulle kun brukes til kirkelige handlinger, og også i tilfelle at det brøt ut krig, så det var jo alvorlig nok det jeg gjorde. Dette var fem år etter at 2. Verdenskrig var slutt, og det var lite penger blant folk. Min konfirmasjonsdress måtte jeg arbeide for å få. Jeg og min far var sammen på

sjarken og fisket, og den lotten jeg fikk gikk til konfirmasjonsdressen. Gaver til konfirmanten var det vel få som fikk, og for min del fikk jeg ikke noe, men jeg fikk tre telegrammer og dem har jeg ennå. Dette forteller vel noe om hvordan det var for 67 år siden, og om velstanden som har kommet etter hvert. Den gang var det heller ikke snakk om borgelig konfirmasjon, så alle ble konfirmert i kirka. I dag, etter min mening, så er det mye snakk om penger, og en konfirmasjon er veldig dyr på mange måter.

Til slutt så vil jeg si at den konfirmasjonsskolen i Nordfold ville jeg ikke ha vært foruten, det var noen fine dager som jeg husker med glede. I år to tusen var vi der på femtiårstreff, og det var fint å treffe noen av de som jeg var konfirmert sammen med, men det var ikke mange som møtte opp, og det var også noen som var gått bort på de femti årene

Den gamle kirka som vi ble konfirmert i brant ned for noen år siden, og på konfirmasjonstreffet var vi på en ny og annerledes kirke.

Mai 2017

Jarle Pettersen